

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/103/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2716010339
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2716010339.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného C. K., nar. dňa XX.XX.XXXX v B., trvale bytom V. XXX/XX, B., pre zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 06.06.2019, č. k. 5T/31/2016-323 na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.03.2020 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný C. K., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom B., V. XXX/XX,
o d s u d z u j e :

Podľa § 233 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba s probačným dohľadom na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť dostavovať sa pravidelne počas skúšobnej doby jedenkrát za štyri mesiace k probačnému a mediačnému úradníkovi Okresného súdu Skalica a oznamovať mu potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Skalica zo dňa 06.06.2019, č. k. 5T/31/2016-323 bol obžalovaný C. K. uznaný za vinného zo zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase od 28.08.2014 do 26.03.2015 v objekte bývalého podniku zn. Movis, súpisného čísla XXXX, v k. ú. B., na základe objednávky zákazníka na opravu havarovaného vozidla zn. Škoda Octavia, ev. č. BL 867 AR, bielej farby, VIN: TMBDS21Z9B2046809, rok výroby 2010, namiesto jeho opravy zabezpečil iné vozidlo rovnakej značky, modelu a farby, ktoré bolo dňa 28.08.2014 odcudzené v Českej republike a následne na tomto vozidle sám vykonal zmeny identifikačných údajov,

alebo si ich nechal vykonať inou osobou a takto odcudzené motorové vozidlo vydal zákazníkovi ako pravé, ktorý ho ďalej používal ako svoje vlastné, za čo mu zákazník vyplatil finančnú hotovosť vo výške 5.800,- Eur.

Za to obžalovanému okresný súd uložil podľa § 233 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd I. stupňa zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť, na ktorú je potrebné oprávnenie podľa živnostenského zákona, a taktiež zákaz vykonávať funkciu štatutárneho zástupcu a prokuristu v obchodných spoločnostiach vykonávajúcich podnikateľskú činnosť, na ktorú je potrebné oprávnenie podľa živnostenského zákona, a to v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaný bol poučený o jeho právach a bolo mu umožnené urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že je nevinný zo skutku v zmysle podanej obžaloby. Obžalovaný spáchanie skutku poprel.

Po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne a súvislosti, súd I. stupňa zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Oproti obžalobe okresný súd spresnil len dátum odcudzenia motorového vozidla v Českej republike na deň 28.08.2014, nakoľko sa zrejme jednalo o zrejmu nesprávnosť pri písaní obžaloby, nakoľko podľa správny polície Českej republiky motorové vozidlo bolo odcudzené v dobe od 27.8.2014 do 28.8.2014 (č. I. 82).

Z vykonaných dôkazov mal súd I. stupňa ďalej za preukázané, že (chronologicky):

1. MUDr. V. V. bol vlastníkom osobného automobilu Škoda Octavia, ev. č. BL867AR, bielej farby, AA sedan, VIN: TMBDS21Z9B2046809, čo vyplynulo z evidenčnej karty vozidla.
2. Dňa 05.06.2014 v Skalici - Zlatníckej doline MUDr. V. V. havaroval s týmto osobným automobilom Škoda Octavia, ev. č. BL867AR, VIN: TMBDS21Z9B2046809, odhadovaná škoda v dôsledku havárie bola 5.000 eur, čo vyplynulo zo záznamu o dopravnej nehode.
3. V ten deň 05.06.2014 bolo uvedené havarované motorové vozidlo MUDr. V. V. Škoda Octavia, ev. č. BL867AR, VIN: TMBDS21Z9B2046809, prevezené do dielne - autoservisu W. K. - brata C. K., čo vyplýva z výpovede obžalovaného a svedka MUDr. V.
4. Obžalovaný C. K. ako konateľ spoločnosti uzatvoril s V. V. Zmluvu o sprostredkovaní (č.l. 107-108), ktorá je datovaná 03.07.2014, a v zmluve sa spoločnosť LK autoservis s.r.o. (sprostredkovateľ) v zastúpení konateľom C. K. a V. V. (záujemca) dohodli, že sprostredkovateľ zabezpečí pre záujemcu do 31.12.2014 opravu u tretej osoby osobného motorového vozidla Škoda Octavia, ev.č. BL867AR, rok výroby 2010, bielej farby, VIN: TMBDS21Z9B2046809 za cenu nepresahujúcu 6.000 eur. Záujemca mal záujem o doplnenie a vylepšenie výbavy motorového vozidla v rámci dohodnutej ceny. Odmena za službu bola dohodnutá v sume 1.600 eur.
5. V dobe od 27.08.2014 od 9.00 hod. do 11.42 hod. dňa 28.08.2014 bol odcudzený na Tomkovej ulici v Prahe osobný automobil Škoda Octavia, ev. č. 9B93551, bielej farby, VIN: TMBBS61ZXB2006950, ktorého majiteľka bola R. S., čo vyplýva z informácií Polície Českej republiky (č. I. 82-83).
6. Dňa 09.12.2014 V. V. uhradil spoločnosti LK autoservis s.r.o. 1.600 eur ako zálohu za sprostredkovanie opravy motorového vozidla ŠPZ BL867AR a zároveň tiež sumu 4 250 eur za refakturáciu náhradných dielov a prác na motorovom vozidle ŠPZ BL867AR, čo vyplýva z faktúr a príjmových dokladov (č. I. 103-106). Záloha aj doplatok bol podľa dokladov uhradený v ten istý deň.
7. V deň (09.12.2014) vyplatenia faktúrovaných súm 1.600 eur a 4 250 eur obžalovaný C. K. odovzdal MUDr. V. na používanie motorové vozidlo, ktoré predtým prevzal na zabezpečenie opravy po havárii.
8. Dňa 26.03.2015 bolo motorové vozidlo s označením ev. č. BL867AR, bielej farby, sedan, VIN: TMBDS21Z9B2046809, a osvedčenie od vozidla č. ACT66555, prevzaté od MUDr. V. V. políciou (č. I. 62, 63).
9. Znaleckým posudkom bolo následne zistené, že na zaistenom motorovom vozidle MUDr. V. V. zn. Škoda Octavia, ev. č. BL867AR, bielej farby, bolo odstránené pôvodné číslo karosérie v tvare TMBBS61ZXB2006950 a novo bolo vyrazené číslo v tvare TMBDS21Z9B2046809. Z toho vyplýva, že dňa 26.03.2015 bolo MUDr. V. V. zaistené motorové vozidlo, ktoré bolo ukradnuté dňa 27.08.2014 až 28.08.2014 na Tomkovej ulici v Prahe, a ktorého majiteľkou je R. S. (č. I. 82-83).

Z vyššie uvedených skutočností vyplynulo, že obžalovaný C. K. prevzal od MUDr. V. jeho motorové vozidlo na opravu a po oprave mu odovzdal úplne iné - ale podobné motorové vozidlo, ktoré však bolo dňa 28.08.2014 ukradnuté v Prahe. Pritom na takto MUDr. V. odovzdanom motorovom vozidle majiteľky R. S., Škoda Octavia, ev. č. 9B93551, bielej farby, VIN: TMBBS61ZXB2006950, bolo odstránené pôvodné číslo karosérie (VIN) v tvare TMBBS61ZXB2006950 a novo bolo vyrazené číslo karosérie (VIN) v tvare TMBDS21Z9B2046809 (označenie pôvodného motorového vozidla MUDr. V.), a na toto motorové vozidlo boli namontované štátne poznávacie značky pôvodného motorového vozidla MUDr. V., ev. č. BL867AR (označenie pôvodného motorového vozidla MUDr. V.). Obžalovaný tak MUDr. V. odovzdal po oprave motorové vozidlo - vec pochádzajúcu z trestnej činnosti - z krádeže, na ktorej boli pozmenené označenia, ktoré mali zakryť jej pôvod na trestnej činnosti, t.j. pôvodného majiteľa a to že táto vec bola pôvodnému majiteľovi (R. S.) ukradnutá.

Navyše na protokole o odovzdaní motorového vozidla zo dňa 11.07.2014 a na doklade zo dňa 28.11.2014 o prevzatí sumy 4 250 eur je uvedené meno Q. B., t.j. meno písané po slovensky, keďže v českom jazyku sa toto meno píše ako Q. (aj svedok a jeho otec majú meno Q. B.). Z tejto skutočnosti vyplýva, že uvedené údaje - meno a priezvisko (Q. B.) písala s veľkou pravdepodobnosťou osoba slovenskej národnosti. Okresný súd tieto doklady považoval za fiktívne vyhotovené za účelom preukazovania neexistujúcich skutočností o oprave havarovaného motorového vozidla v Českej republike Jozefom Suralom, Bučovice 61, IČO: 48837679.

Čo sa týka vedomosti obžalovaného o tom, že MUDr. V. odovzdal iné motorové vozidlo ako bolo pôvodné havarované motorové vozidlo MUDr. V., o tejto skutočnosti vypovedal svedok MUDr. V., ktorý uviedol, že už pri riešení opravy havarovaného motorového vozidla mu obžalovaný hovoril o možnosti, že na aute vymení nejaké súčiastky tak, aby vyzeralo ako opravené a tiež že v Prahe sa nejaký pán chce zbaviť motorového vozidla, ktoré je také isté ako jeho havarované. Potom keď C. K. dovezol z Prahy motorové vozidlo o ktorom rozprával, priviezol ho MUDr. V. pred nemocnicu, a povedal mu, že sa jedná o to nové motorové vozidlo. Jednalo sa o iné motorové vozidlo. Jeho havarované motorové vozidlo bolo pri tom stále v areáli - v dielni C. K., on ho tam videl. Obžalovaný mu pri stretnutí pred nemocnicou povedal, že z nového motorového vozidla vymení súčiastky, alebo, že nové motorové vozidlo urobí tak, aby vyzeralo ako jeho staré motorové vozidlo, ktoré bolo vtedy havarované. Keď mu obžalovaný po oprave odovzdal motorové vozidlo, on hneď spoznal, že sa jedná o iné motorové vozidlo ako bolo to jeho havarované. On videl jeho havarované motorové vozidlo a aj nové motorové vozidlo, t. j. motorové vozidlo z Prahy zároveň, ako boli vedľa seba a bolo to v dielni pána K..

Skutočnosti ohľadne zámeny havarovaného motorového vozidla za iné motorové vozidlo potvrdil aj svedok Q. V., ktorý uviedol, že V. V. mu povedal keď používal motorové vozidlo po oprave, že motorové vozidlo ktoré má po oprave havarovaného je nové a úplne inakšie a že je to iné vozidlo na tých istých značkách. Rovnako aj svedok T. B. vo svojej výpovedi uviedol, že Q. V. mu hovoril, že MUDr. V. si zohnal po havárii také isté motorové vozidlo, ale v lepšom stave a s menším počtom najazdených kilometrov.

Z listinných dôkazov - protokolu o odovzdaní motorového vozidla zo dňa 11.07.2014 a správy polície Českej republiky bolo taktiež preukázané, že MUDr. V. odovzdával obžalovanému na opravu svoje pôvodné motorové vozidlo, nakoľko v rámci opravy zamenené motorové vozidlo bolo v Prahe ukradnuté až následne dňa 28.08.2014, takže MUDr. V. mu dňa 11.07.2014 nemohol odovzdať motorové vozidlo s pozmenenými identifikačnými znakmi.

Z týchto dôkazov a skutočností potom podľa názoru okresného súdu vyplynulo, že obžalovaný C. K. musel vedieť že MUDr. V. po oprave jeho havarovaného motorového vozidla, tomuto odovzdával iné motorové vozidlo rovnakej značky, modelu a farby ako bolo to, ktoré od MUDr. V. prevzal na opravu. Obžalovaný dlhodobo pracuje ako opravár motorových vozidiel, vyučený je v odbore mechanik - opravár, má preto dostatočné odborné vedomosti a prax ohľadne vlastníctva motorových vozidiel, jeho nadobúdania a jeho prevodu. Pokiaľ uvedené motorové vozidlo obžalovaný nezískal legálne kúpou, resp. darovaním, musel vedieť, že za danej situácie sa dá takéto motorové vozidlo získať len trestnou činnosťou (napr. krádež, resp. sprenevera od leasingovej spoločnosti). O tejto skutočnosti obžalovaný musel mať priamo vedomosť - čím je naplnený priamy úmysel pri danom trestnom čine, resp. obžalovaný musel byť uzrozumený s tým, že dispozícia s takýmto motorovým vozidlom je možná len v dôsledku trestného činu (napr. krádež, resp. sprenevera od leasingovej spoločnosti), a preto vedel, že takýmto

svojim konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom a pre prípad že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený (nepriamy úmysel).

Ako podporný logický dôkaz tohto záveru svedčí aj odborné stanovisko spoločnosti HILEK a spol. a.s. s rozpisom reálnych nákladov na opravu (č. I. 110-119) z ktorého vyplýva, že predpokladaná cena opravy takéhoto havarovaného motorového vozidla Škoda Octavia, VIN: TMBDS21Z9B2046809, by bola v sume 12.413,72 eur, čo je najmenej raz toľko ako obžalovaným deklarovaná oprava motorového vozidla, ktorú údajne MUDr. V. zabezpečil.

Okresný súd zistil, že obžalovaný pracoval v spoločnosti LK autoservis, s.r.o. ktorá sa zaoberá okrem iného sprostredkovateľskou činnosťou a opravou motorových vozidiel (od roku 2013). Je slobodný, detí nemá. V Slovenskej republike nebol súdne trestaný, má jeden záznam o treste uloženom súdom v Spolkovej republike Nemecko - AG Hersbruck z 10.4.2008 v súvislosti s falšovaním dokumentov v súčine s úmyselným ohrozením premávky bez zmluvy o poistení zodpovednosti (peňažný trest). Dopustil sa jedného priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky 01.10.2015.

Trestná sadzba pri zločine legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 2 Trestného zákona bola tri až osem rokov odňatia slobody. Súd I. stupňa nezistil v danom prípade žiadnu poľahčujúcu okolnosť a taktiež nezistil priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 Trestného zákona. Keďže pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol rovnaký, v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona sa v danom prípade neupravovala trestná sadzba a táto bola naďalej 3 roky až 8 rokov. Súd I. stupňa potom obžalovanému uložil trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby - tri roky, vzhľadom na rozsah a závažnosť trestnej činnosti a skutočnosť, že obžalovaný nebol doteraz súdne trestaný.

Okresný súd zároveň u obžalovaného podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona v súvislosti s § 49 ods. 1 Trestného zákona skúmal, či výkon uloženého trestu odňatia slobody vo výmere troch rokov je možné podmienene odložiť. Vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na vysoko sofistikované páchanie trestnej činnosti za účelom jej utajenia (odborné zahľadzovanie stôp na identifikáciu kradnutého motorového vozidla - VIN) a vyhotovovanie fiktívnych dokladov (protokol o odovzdaní motorového vozidla a paragon č. I. 47- 48) a vzhľadom na nadväznosť tejto trestnej činnosti na inú predchádzajúcu trestnú činnosť (krádež motorového vozidla) a vzhľadom na nekritickosť obžalovaného k jeho konaniu, ktoré mu je kladené za vinu bol súd I. stupňa názoru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného, podmienený odklad výkon trestu odňatia slobody by u obžalovaného nebol na mieste. Je to hlavne vzhľadom na potrebu ochrany spoločnosti pred páchaním takejto trestnej činnosti (krádeže motorových vozidiel), a tiež z dôvodu potreby odradenia obžalovaného od ďalšieho páchania trestnej činnosti. Z uvedeného dôvodu okresný súd rozhodol o nepodmienečnom treste odňatia slobody so zaradením obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný C. K. sa predmetnej trestnej činnosti dopustil v rámci vykonávania podnikateľskej činnosti (opravy motorových vozidiel a sprostredkovanie opravy) ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným, a svoju podnikateľskú činnosť v rámci spoločnosti s ručením obmedzeným využil na páchanie trestnej činnosti, súd I. stupňa obžalovanému zároveň podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil na dobu dvoch rokov aj trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť, na ktorú je potrebné oprávnenie podľa živnostenského zákona, a taktiež zákaz vykonávať funkciu štatutárneho zástupcu a prokuristu v obchodných spoločnostiach vykonávajúcich podnikateľskú činnosť, na ktorú je potrebné oprávnenie podľa živnostenského zákona.

Proti tomuto rozsudku podal do zápisnice na hlavnom pojednávaní dňa 06.06.2019 odvolanie obhajca obžalovaného, čo do výroku o vine aj o treste. Odvolanie bolo prostredníctvom obhajcu odôvodnené písomným podaním zo dňa 05.08.2019, doručeným okresnému súdu dňa 12.08.2019, pričom v ňom uviedol, že v priebehu trestného konania nebol zabezpečený žiadny priamy ani nepriamy dôkaz o tom, že by sa mal dopustiť konania popísaného v obžalobe. Jeho trestná zodpovednosť bola vyvodzovaná len zo svedeckej výpovede MUDr. V. a z domnienok súdu. Dôveryhodnosť svedka MUDr. V. však bola v konaní spochybnená, a preto na ňu nebolo možné prihliadať ako na jediný relevantný dôkaz. MUDr. V. opakovane menil jeho výpoveď a upravoval ju podľa aktuálnej situácie a okolností.

V prípravnom konaní svedok MUDr. V. uviedol, že po dopravnej nehode zo dňa 05.06.2014 mu obžalovaný povedal, že vozidlo sa neoplatí opravovať s tým, že pozná niekoho z Prahy, kto sa chce zbaviť vozidla a že to spraví tak, aby to bolo jeho opravené vozidlo. Vo výpovedi na hlavnom pojednávaní už ale svedok MUDr. V. tvrdil, že sa dozvedel o tom, že vozidlo pochádza z Prahy až potom, ako mu vozidlo zadržala polícia, pričom je zrejmé, že sa o tomto dozvedel práve od orgánov činných v trestnom konaní pri zaistení vozidla. Rozpory v jeho výpovediach sa nepodarilo odstrániť ani na hlavnom pojednávaní. Zároveň svedok MUDr. V. dôveryhodne nevysvetlil, prečo mal po zaistení vozidla dodatočne podpisovať Zmluvu o sprostredkovaní, dve faktúry na sumu 4 250 eur a 1 600 eur a ani to, prečo prevzal motorové vozidlo, o ktorom podľa jeho tvrdení na hlavnom pojednávaní vedel, že nie je jeho vlastné. Ďalej chcel zdôrazniť, že vozidlo, ktoré mal „zabezpečiť“ svedkovi MUDr. V. vôbec nepochádzalo z Prahy, ale v Prahe malo byť len ukradnuté (podľa zistení polície Českej republiky). V žiadnom prípade teda nemal dôvod tvrdiť MUDr. V., že mu zabezpečí iné vozidlo z Prahy. Súd sa v konaní taktiež nevyporiadal s podaním založeným v trestnom spise označené ako Podnet k vyšetrovaniu a odhaľovaniu trestnej činnosti a podvodov prijatým dňa 18.02.2015.

Tiež poukázal na výpoveď MUDr. V. v priestupkovom konaní a v prípravnom konaní, v ktorom opakovane tvrdil, že viedol predmetné osobné motorové vozidlo dňa 05.06.2014, pričom na ceste zo Zlatníckej doliny do Skalice dostal šmyk, zišiel z cesty a narazil do stromu. Následne volal obžalovanému, aby zabezpečil odťah vozidla. Na hlavnom pojednávaní však zmenil svoju výpoveď a uviedol, že predmetné vozidlo dňa 05.06.2014 nešoféroval, ale zobral vinu na seba, nakoľko ho o to požiadal vodič vozidla, ktorý bol toho času v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia. MUDr. V. teda opätovne zmenil výpoveď.

Svedkovia Q. V. a T. B. nepotvrdili základnú informáciu v tomto konaní, žeby videli v rovnakom čase v areály objektu bývalého podniku zn. Movis dve rovnaké autá bielej farby zn. Škoda Octavia. Svedok B. označil MUDr. V. ako osobu nemorálnu, ktorá kryje trestnú činnosť svojich mladistvých kamarátov. Svedok konštatoval, že MUDr. V. mal opakovane chodiť do práce pod vplyvom alkoholu a tak pracovať. Ďalej ho označil za psychicky labilného človeka, ktorý skresľoval udalosti tak, aby neuškodil sebe.

Svedok W. K. vo svojej výpovedi uviedol, že predmetné motorové vozidlo svedka MUDr. V. sa po jeho odtiahnutí do priestorov tzv. „Movisu“ odovzdalo na opravu tretej osobe. V trestnom konaní nebol zabezpečený žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval, že havarované vozidlo MUDr. V. sa nachádzalo v prevádzke „Movis“ na odstavnom parkovisku v čase, kedy bolo svedkovi predstavované vozidlo, ktoré si mal v krátkom čase prevziať od obžalovaného z opravy.

Svedok W. K. potvrdil, že potom ako obžalovaného priviezol k nákupnému centru do Brna, videl, ako predmetné vozidlo prevzal, prekontroloval ho, urobil diagnostiku, pootváral dvere, kapotu a skontroloval, či je všetko v poriadku. Po vykonaní diagnostiky prostredníctvom diagnostického prístroja prekontroloval aj identifikačné čísla na motorovom vozidle a po overení správnosti zaplatil dohodnutú sumu za opravu vozidla. V trestnom konaní bolo až expertíznym skúmaním zistené, že identifikačné čísla vozidla boli prerobené za použitia špeciálnych prostriedkov na odhaľovanie zmeny identifikačných čísel, z čoho vyplýva, že bez použitia špeciálnej techniky, ktorou nedisponoval, nemohol zistiť, že boli identifikačné čísla vozidla prerobené. Tvrdenia znalca boli rozporuplné, keď na jednej strane tvrdil, že bolo na prvý pohľad zrejmé, že sa jedná o falzifikát a na druhej strane konštatoval, že osoba, ktorá prichádza do styku s motorovými vozidlami nemôže spoznať, že sa jedná o falzifikát VIN čísla.

Tvrdenia, že ak motorové vozidlo nekúpil, alebo mu nebolo darované, tak automaticky vedel, že pochádza z trestnej činnosti považoval za zmatečné, nelogické a nepreukázané. Súd a orgány činné v trestnom konaní túto teóriu vyvrátili postupom, keď z konania popísaného v obžalobe vyvodili len trestnú zodpovednosť obžalovaného, avšak konanie svedka MUDr. V. považovali za beztrestné, napriek tomu, že MUDr. V. vedel o tom, že používal nové vozidlo, ktoré nekúpil, ani mu nebolo darované (potvrdené svedeckými výpoveďami - MUDr. V., V., B.).

Obžalovaný nikdy nepotvrdil, že by svedkovi B. mladšiemu a B. staršiemu odovzdával predmetné vozidlo na opravu, ale len konštatoval, že vyššie uvedené osoby na fotografiách vyzerali ako osoby, ktorým odovzdával predmetné vozidlo na opravu. Obžalovaný sa vyjadroval k tomu, že osoby, s ktorými spolupracoval boli približne vo veku ako osoby na fotografiách, pričom sa tiež jednalo o staršiu a mladšiu osobu. Totožnosť týchto osôb jednoznačne nepotvrdil ani svedok W. K., ktorý navyše vôbec neopoznal mladšieho muža na fotografii (fotografia č.l. 59).

Namietal, že nemal vedomosť o tom, že predmetné vozidlo pochádza z trestnej činnosti. Pri preberaní vozidla využil všetky dostupné prostriedky a postupy na identifikáciu predmetného vozidla. Vo vzťahu k námietkam týkajúcich sa neunesenie dôkazného bremena prokurátorom poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 2 Tost 4/2014 zo dňa 02.04.2014.

Uložený trest považoval za neprimerane prísny. Chcel zdôrazniť, že za skutok, ktorý sa mu kládol za vinu bol pôvodne odsúdený neprávoplatným trestným rozkazom sp. zn. 5T/31/2016, pričom mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorý bol podmiennečne odložený a súčasne mu bola určená skúšobná doba v trvaní 4 roky. Súd teda považoval podmiennečné odloženie výkonu trestu odňatia slobody za dostatočné a primerané. Následne rovnaký súd po vykonanom dokazovaní rozhodol o nepodmiennečnom treste odňatia slobody, čo je evidentne v rozpore so zásadami na ukládanie trestov, resp. požiadavkou primeranosti trestu.

V súvislosti s jeho konaním, za ktoré mu bola uložená sankcia - pokuta v Nemecku zdôraznil, že toto konanie nemalo žiadny súvis s konaním popísaným v obžalobe. Pokuta v Nemecku bola totiž uložená za nesprávne evidenčné značky na prepravovanom vozidle. Vzhľadom na to, že v dôsledku toho nebolo prepravované vozidlo poistené, bola mu uložená sankcia za priestupok.

Vzhľadom na to, že obžaloba bola vyvrátená vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní žiadal, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1, písm. a),b),d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok zo dňa 06.06.2019, č. k. 5T/31/2016-323 a sám vo veci rozhodol tak, že ho oslobodí spod obžaloby, alternatívne, aby v celom rozsahu zrušil rozsudok okresného súdu zo dňa 06.06.2019, č. k. 5T/31/2016-323 a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril prokurátor podaním zo dňa 16.08.2019, doručeným okresnému súdu dňa 16.08.2019, v ktorom uviedol, že skutkový dej mal podľa obžalovaného vyzeráť asi takto: obžalovaný po tom ako ho MUDr. V. V. oslovil s požiadavkou o opravu jeho havarovaného vozidla Škoda Octavia, toto vozidlo prevzal, ale ho nemienil opraviť sám, hoci sa uvedenou činnosťou najmenej 15 rokov zaoberá, ale sa nakontaktoval na úplne iné dve osoby z Českej republiky, ktoré dovtedy nikdy nepoznal, majúce priezvisko „B.“, pričom však, ale nejde o tie osoby, ktoré obžalovaný označil na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.05.2018, ale ide o iných B., ktorí sú tiež z Českej republiky a na tých B., ktorých obžalovaný C. K. označil na hlavnom pojednávaní (čo dnes popiera) sa len podobajú. Následne obžalovaný týmto iným B., ktorých nikdy predtým nevidel, odovzdal len tak bez ďalšieho motorové vozidlo inej osoby za účelom jeho opravy, hoci nemohol vedieť či sa tieto osoby vôbec zaoberajú opravou motorových vozidiel. Resp. im vozidlo odovzdal nielen za účelom opravy vozidla, ale aj doplnenia jeho výbavy.

K tomuto treba uviesť, že podľa výpovede obžalovaného C. K. na hlavnom pojednávaní, len cena opravy bola najprv so B. telefonicky dohodnutá na 4 000,- eur, avšak neskôr sa s nimi dohodol okrem opravy vozidla aj na podstatnom doplnení jeho výbavy, ktorú síce so B. špecifikoval cez telefón, nie však v príslušných dokumentoch - do dokumentov to obžalovaný jednoducho len zabudol uviesť - a to všetko napriek tomu, že reálna cena týchto opráv je v skutočnosti podľa odborného vyjadrenia viac ako 12 000,- eur. Cena 4 000 eur (1/3 skutočnej ceny) sa zdala obžalovanému, ktorý opravuje autá 15 rokov ako primeraná a vôbec obžalovanému nebolo divné, že aj oprava vozidla samotná by vyšla na rovnakú cenu 4 000,- eur, ako tá istá oprava + doplnenie nezanedbateľnej výbavy do vozidla - tiež 4 000,- eur.

Uvedená obchodná transakcia bola zazmluvnená spôsobom, že do protokolu (č. I. 47), ktorý síce na počítači vyhotovil obžalovaný, doplnila rukou písané údaje už osoba vystupujúca ako Q. B., ktorý však do protokolu doplnil ako svoje krstné meno, meno Q. v jeho slovenskom ekvivalente a nie česky Q.. Rovnakej chyby sa tento Q./Q. dopustil aj už pri ním vyhotovenom paragone na č. I. 48.

Ďalej prokurátor citoval samotného obžalovaného zo zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.05.2018, ktorý uviedol: „Protokol o prevzatí motorového vozidla - údaje do neho ručne dopisoval ten starší pán, ktorého som pozeral vo vyšetrovacom spise a tento protokol aj podpisoval, jedná sa o osobu ktorá je vyfotografovaná na č. I. 56.“ Pochopiteľne, že v podanom odvolaní musel obžalovaný jeho predchádzajúce tvrdenie poprieť (viď odvolanie str. 5 ods. 5), keďže po výsluchu obžalovaného bolo na hlavnom pojednávaní preukázané, že osoba na fotografii č. 1. 56 sa v rozhodnom čase nemohla nachádzať v Slovenskej republike, nakoľko jej zdravotný stav jej to neumožňoval a táto osoba aj zakrátko, v dôsledku zlého zdravotného stavu, zomrela.

Ku skutkovému deju prezentovanému obžalovaným: obžalovaný následne takto „opravené“ - „v skutočnosti zamenené“ - vozidlo na mieste skontroloval, a to aj za použitia diagnostických prístrojov a ako osoba opravujúca motorové vozidlá najmenej po dobu 15 rokov nezistil, že ide o úplne iné vozidlo a spokojne s ním odišiel a toto vozidlo následne odovzdal MUDr. V. V.. O dva týždne po tomto všetkom sa obžalovanému rozbil mobil, a tak definitívne stratil číslo na týchto B. (nie tých, ktorých označil na hlavnom pojednávaní, ale iných - tých podobných). A tiež svedok MUDr. V. si svoju výpoveď ohľadom toho, že obžalovaný C. K. mal od počiatku spraviť iné vozidlo tak, aby vyzeralo ako pôvodné vozidlo, dával mu k tomu dodatočne podpisovať rôzne antedatované dokumenty klame, lebo je nedôveryhodný, lebo anonym vo vyšetrovacom spise ... Vyvodzovať takéto absurdné skutkové závery môže jedine obhajoba, resp. obžalovaný, ktorý sa môže brániť akýmkoľvek spôsobom, ktorý uzná za vhodný. Avšak orgány verejnej moci musia používať jedine logické vyvodzovanie a zdravý úsudok, ktoré v tejto trestnej veci neumožňujú poňať iný záver o skutkovom stave veci, ako je ten, ktorý je formulovaný vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, ktorým bol obžalovaný C. K. uznaný vinným zo zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby Krajský súd v Trnave, odvolanie podané obžalovaným C. K., v zastúpení obhajcom JUDr. Ľubomírom Vanekom, podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavila prokurátorka krajskej prokuratúry, ktorá navrhla odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného sa v celom rozsahu pridržiaval písomne odôvodneného odvolania zo dňa 05.08.2019, a preto navrhol napadnutý rozsudok zrušiť v celom rozsahu a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, alternatívne pokiaľ by mal súd za to, že vina obžalovaného je preukázaná, navrhol zrušiť výrok o treste napadnutého rozsudku a obžalovanému vzhľadom na jeho osobu uložiť trest podmienený. Verejné zasadnutie sa konalo v neprítomnosti obžalovaného, ktorý s takýmto postupom súhlasil.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená - obžalovaný, a to v lehote ustanovenej v zákone.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd pri dodržaní procesného postupu správne zistil skutkový stav veci, vykonal úplné dokazovanie a dôsledne prebral všetky dôkazy dokumentované v prípravnom konaní, takže z hľadiska dodržania zásad obsiahnutých v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku treba konštatovať, že neexistuje žiaden relevantný dôkaz, ktorý by nebol v napadnutom konaní vykonaný. Následne súd prvého stupňa všetky zákonne vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Trestného poriadku správne vyhodnotil jednotlivo i v celom ich súhrne a tak dospel k úplným a správnym skutkovým záverom.

Okresný súd pritom v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami obsiahnutými v ustanovení § 168 ods. 1 Trestného poriadku veľmi podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčené alebo pochybné, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný spáchal skutok v rozsahu skutkových zistení napadnutého prvostupňového rozsudku. Z tohto dôvodu si skutkové závery prvostupňového súdu osvojuje, a keďže sa s nimi stotožňuje, v celom rozsahu na ne ako na správne aj odkazuje.

Odvolací súd sa však nestotožnil s výrokom o treste napadnutého rozsudku, nakoľko mal za to, že trest uložený obžalovanému bol neprimerane prísny.

Zo spisového materiálu krajský súd zistil, že súd I. stupňa vykonal na hlavných pojednávaniach dokazovanie výsluchom obžalovaného (č. I. 231-237 spisu), výsluchom svedkov W. K. (č. I. 258-260), MUDr. V. V. (č. I. 260-263) a prečítaním jeho výpovede z prípravného konania zo dňa 06.05.2015 (č. I. 25-26 a 27-28), Q. V. (č. I. 289-290), Q. A. (č. I. 290-291), Q. B. (č. I. 291-293), T. B. (č. I. 316-318), výsluchom znalca (č. I. 318-319), oboznámením znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ č. ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2015/6747 zo dňa 23.6.2015 (č. I. 65-68), daňovým dokladom

- paragónom (č. I. 48), úradným záznamom o podaní vysvetlenia (č. I. 69-70), lustráciou evidencie obyvateľov (č. I. 53-56 a 58), fotografiami (č. I. 56, 59), výpisom zo živnostenského registra z Českej republiky (č. I. 60, 61), potvrdením o zaistení vecí o prevzatí vecí (č. I. 62, 63), protokolom o vrátení vecí (č. I. 74), informáciami Polície Českej republiky (č. I. 82, 83), technickým preukazom (č. I. 92, 93), faktúrami a príjmovými dokladmi (č. I. 103-106), zmluvou o sprostredkovaní (č. I. 107, 108), odborným stanoviskom s rozpisom reálnych nákladov na opravu (č. I. 110-119), príkazom na prehliadku iných priestorov a pozemkov, zápisnicou o vykonaní prehliadky iných priestorov a pozemkov, zápisnicou o vykonaní domovej prehliadky s fotodokumentáciou (č. I. 120-131), potvrdením o vrátení vecí (č. I. 134), odpisom z registra trestov (č. I. 307), správou o povesti mesta Skalica (č. I. 198) a ostatným spisovým materiálom.

Z vykonaného dokazovania mal odvolací súd za preukázané, že trestným rozkazom Okresného súdu Skalica zo dňa 06.10.2017, č. k. 5T/31/2016-214 bol obžalovaný C. K. uznany za vinného zo spáchania prejednávaneho skutku a podľa § 233 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona mu okresný súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky s podmieneným odkladom výkonu trestu podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 51 ods. 2 Trestného zákona na dobu 4 roky. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd I. stupňa obžalovanému uložil zároveň probačný dohľad nad správaním sa obžalovaného v skúšobnej dobe. Proti trestnému rozkazu podal v zákonnej lehote obžalovaný odpor.

Od vydania trestného rozkazu Okresného súdu Skalica zo dňa 06.10.2017, č. k. 5T/31/2016-214 až do vyhlásenia napadnutého rozsudku zo dňa 06.06.2019 nedošlo ku takej zmene dôkaznej situácie, ktorá by u obžalovaného odôvodňovala uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia, keďže v trestnom rozkaze okresný súd považoval za postačujúce uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou s probačným dohľadom v trvaní 4 roky. Odvolací súd preto dospel k záveru, že okresný súd v tomto prípade nemal uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody len preto, že obžalovaný využil svoje zákonné právo podať odpor voči trestnému rozkazu. Z tohto dôvodu zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku, nakoľko uložený trest považoval za neprimerane prísny.

U obžalovaného krajský súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť ani priťažujúcu, a z tohto dôvodu ukladal obžalovanému trest v zákonnej sadzbe ustanovenej v osobitnej časti Trestného zákona, bez možnosti jej ďalšej zákonnej úpravy od 3 rokov do 8 rokov.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti v Spolkovej republike Nemecko ešte v roku 2008, ktorá nebola závažného charakteru. Dopustil sa aj jedného priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky dňa 01.10.2015. Nakoľko sa obžalovaný doteraz nedopustil závažnejšieho konania v rozpore so zákonom, mal odvolací súd za to, že na nápravu obžalovaného postačovalo uloženie podmieneného trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky so skúšobnou dobou s probačným dohľadom na 3 (tri) roky. Podmienečný trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby je dostatočný tak na nápravu obžalovaného, ako aj ochranu spoločnosti, pričom takto uložený trest zodpovedá potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie a je tak dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu, ako ho má na mysli Trestný zákon. Pôvodne uložený nepodmienečný trest odňatia slobody by na obžalovaného pôsobil príliš prísne a demoralizujúco a bol by v rozpore s jedným z hlavných cieľov trestu, ktorým je práve výchova obžalovaného.

K odvolacím námietkam obžalovaného mal tunajší súd za potrebné uviesť, že obhajobou namietané rozpory v jednotlivých výpovediach svedka MUDr. V. sú len obžalovaným vykonávané pokusy o vyvinenie sa zo spáchanej trestnej činnosti, nakoľko svedok MUDr. V. zhodne vypovedal tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, že obžalovaný mu povedal, že pozná niekoho z Prahy, kto sa chce zbaviť podobného vozidla, a až potom ako mu polícia zadržala vozidlo sa dozvedel, že malo pochádzať z trestnej činnosti. Tvrdenia svedka MUDr. V. sú potvrdené Zmluvou o sprostredkovaní aj faktúrami a príjmovými dokladmi. To, že svedok MUDr. V. nevysvetlil, prečo tieto listiny podpisoval dodatočne neznamená, že tie listiny neexistujú a nepreukazujú to, že obžalovaný mal svedkovi MUDr. V. sprostredkovať opravu vozidla.

Tvrdenia obhajoby, že vozidlo, ktoré malo byť zabezpečené z Prahy odtiaľ nepochádza, ale malo tam byť len ukradnuté, len potvrdzujú pravdivosť výpovede svedka MUDr. V., že obžalovaný mu spomínal,

že má v Prahe pána, čo sa potrebuje zbaviť pôvodného vozidla. To, že odtiaľ nepochádza a bolo tam len ukradnuté je nepodstatné, pretože faktom zostáva, že bolo zabezpečené v Prahe, teda bolo v Prahe ukradnuté, čo opäť potvrdilo výpoveď svedka MUDr. V., odkiaľ malo byť podobné vozidlo zabezpečené.

K podnetu na začatie trestného stíhania (č. l. 1-2) je potrebné uviesť, že na základe tohto podnetu sa začalo trestné stíhanie a preverovanie skutočností v ňom uvedených. To, že orgány činné v trestnom konaní však obvinili z trestnej činnosti obžalovaného a nie MUDr. V. ako by si to podľa obsahu bol priat anonymný oznamovateľ, neznamená, že sa orgány činné v trestnom konaní tomuto podaniu nevenovali. Znamená to len, že na základe ich činnosti dospeli k inému páchatelovi trestnej činnosti, ako uvádzal anonymný zdroj. A v konečnom dôsledku kde niet žalobcu, niet ani sudcu.

Informácia o tom, kto viedol v čase dopravnej nehody pôvodné motorové vozidlo MUDr. V. je absolútne bezpredmetná vo vzťahu k trestnej činnosti obžalovaného, ktorá sa mu kladie za vinu.

Z výpovedí svedkov Q. V. bolo preukázané, že v autoservise sa pár dní po nehode (aj z výpovede Q. A.) rozbité pôvodné motorové vozidlo svedka MUDr. V. nachádzalo, nakoľko si z neho bol vziať veci a svedok Jakub Matulík, potvrdil, že opravené (teda iné ako jeho pôvodné) auto bol prevziať v autoservise W. K.. To, že tam obe autá svedkovia nevideli v rovnakom čase je taktiež bezpredmetné, keďže niet pochyb, že svedkovi MUDr. V. bolo odovzdané nie jeho pôvodné vozidlo, ktoré malo byť opravené, ale úplne iné vozidlo pochádzajúce z trestnej činnosti, pričom obžalovaný v tom čase vedel, že ide o úplne iné vozidlo.

O nedôveryhodnosti svedka MUDr. V. nebol počas trestného konania predložený ani jeden relevantný dôkaz a tvrdenia obžalovaného o tomto svedkovi, ktorý ho usvedčuje z trestnej činnosti odvolací súd vyhodnotil ako tendenčné tvrdenia, ktorých cieľom bolo zdiskreditovať svedka trestnej činnosti, ktorej sa dopustil obžalovaný.

K tomu, či obžalovaný vedel, že ide o vozidlo pochádzajúce z trestnej činnosti odvolací súd konštatuje, že aj svedok W. K. potvrdil, že obžalovaný vozidlo skontroloval a teda si musel všimnúť, že identifikačné údaje (VIN číslo) boli pozmenené (použil aj diagnostické prístroje). Dokonca aj znalec pri výsluchu (č. l. 318) potvrdil, že už na prvý pohľad bolo zrejmé, že ide o falzifikát. Bežný občan by podľa znalca nepoznal, že sa jedná o falzifikát. V tomto prípade však v osobe obžalovaného ide o osobu, ktorá pracuje s motorovými vozidlami, opravuje ich a servisuje a takáto osoba rozpozná falzifikát. Taktiež odvolací súd poukazuje na fotku na č. l. 306, ktorá preukazuje, že pod novým číslom je dostatočne viditeľné aj pôvodné číslo, preto si obžalovaný s jeho skúsenosťami jednoznačne všimol, že VIN číslo bolo upravované. Nebolo zistené, žeby toto kradnuté vozidlo obžalovaný získal z Českej republiky legálnou cestou a protokol o odovzdaní motorového vozidla zo dňa 11.07.2014 a doklad zo dňa 28.11.2014 o prevzatí sumy boli súdom vyhodnotené ako fiktívne doklady, a to v súvislosti s výpoveďou svedka Q. B. mladšieho, ktorý vyvrátil túto verziu obžalovaného.

Vedomosť obžalovaného o pôvode motorového vozidla (že pochádza z trestnej činnosti) bola preukázaná aj tým, že reálna cena týchto opráv bola v skutočnosti podľa odborného vyjadrenia viac ako 12 000,- eur. Cena 4 000,- eur (1/3 skutočnej ceny), ktorú obžalovaný požadoval od svedka MUDr. V. bola od počiatku celkom zjavne neprímeraná a obžalovaný, ktorý opravuje autá 15 rokov z jeho praxe a skúseností vedel, že oprava + doplnenie nezanedbateľnej výbavy do vozidla, by nepokryla suma vo výške 4 000 eur, pretože by nepostačovala na pokrytie takých opráv vozidla, aké si vyžadovalo pôvodné rozbité vozidlo MUDr. V..

Obžalovaného tvrdenia o tom, že nikdy jednoznačne nepotvrdil, že svedkovi B. mladšiemu alebo staršiemu odovzdával vozidlo na opravu dal odvolací súd za pravdu prokurátorovi, že do zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.05.2018, obžalovaný uviedol, že: „Protokol o prevzatí motorového vozidla - údaje do neho ručne dopisoval ten starší pán, ktorého som pozeral vo vyšetrovacom spise a tento protokol aj podpisoval, jedná sa o osobu ktorá je vyfotografovaná na č. l. 56.“ Z tohto možno konštatovať, že obžalovaný klame a svoje tvrdenia a argumenty on sám upravuje tak, aby sa vyvinil zo spáchanej trestnej činnosti, pretože po výsluchu obžalovaného bolo na hlavnom pojednávaní preukázané, že osoba na č. l. 56 sa v rozhodnom čase nemohla nachádzať v Skalici, v Břeclave alebo Brne, nakoľko jej zdravotný stav jej to neumožňoval a táto osoba aj zakrátko, v dôsledku zlého zdravotného stavu, zomrela.

Obžalovaný teda jednoznačne vedel o tom, že vozidlo pochádza z trestnej činnosti už pri jeho prevzatí podľa viditeľne pozmeneného VIN čísla z Českej republiky, pričom neexistoval žiadny legálny spôsob prevzatia tohto vozidla z Českej republiky, či už kúpou, darovaním, alebo na základe inej zmluvy, preto je zrejmé, že ak od vozidla neexistuje žiadny doklad je logické, že pochádza z trestnej činnosti. Napriek tomu, že obžalovaný vedel, že ide o úplne iné vozidlo ako mu pôvodne na opravu odovzdal svedok MUDr. V., odovzdal toto motorové vozidlo svedkovi MUDr. V. ako jeho pôvodné opravené a vylepšené vozidlo, pričom si za túto „opravu“ nechal od svedka ešte aj zaplatiť.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo preto rozhodnuté spôsobom uvedeným vo výrokoch tohto rozsudku krajského súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.